

Povídka o pamětníkovi

Narozeniny

Dnes je 7.7. den, na který jsme se těšil tak dlouho, je tady. Slavím své osmnácté narozeniny, ale atmosféra není ani zdaleka taková, jak jsem si ji představoval. Místo v příjemné posteli doma jsem se probudil na tvrdém prkně v Terezíně. Všechny nás sem odvezli už před týdnem. Maminku vidět nemohu, ale bratr, táta a děda jsou tu se mnou.

Za malou chvíli se probouzí i brácha. „Všechno nejlepší!“ Smutně se usměje a začneme si představovat, co bychom teď asi doma dělali. Probouzí se i táta, který začne sténat. „Kluci, pojdte sem, prosím, myslím, že mě něco kouše!“ Přiskočíme k tátovi a pod jeho košilí najdeme opravdu hodně parazitů, nejspíše blech. Když pořád opakuje, jak moc ho to svědí a bolí, začneme společně s bratrem blechy vybírat.

Nic odpornějšího jsem v životě nedělal, ale zároveň chci pomoci tatínkovi. Začínám si uvědomovat, že nás všechny čeká pořádně dlouhý a vyčerpávající boj. Radost z narozenin je nenávratně pryč.